

[Statsministeren.]

ninger, jeg gjorde rede for i det andet citat fra min tale ved lovforslagenes fremsættelse.

Den indenlandske udvikling, som er foregået i de senere år, og som fortsat vil gå sin gang i de kommende år, skaber under alle omstændigheder og ganske uanset markedsudviklingen en række problemer i forbindelse med anvendelsen af Danmarks jord og de priser, jorden omsættes til. Og det er, som jeg sagde det, industrialiseringen, byudviklingen og den voksende efterspørgsel efter parcelhuse, sommerhuse og rekreative områder, som skaber denne tiltagende efterspørgsel efter jord.

Alt dette gør en planlæggende jordpolitik nødvendig, og derfor må vi styrke det offentlige planlægningsbeføjelser. Vi må sikre jord til rimelige priser til fortsat uddannelse; vi må fremme en hensigtsmæssig placering af bydannelser, så udgifterne i forbindelse med kloak-, vej- og andre offentlige anlæg kan holdes på et rimeligt niveau. Vi må gennemføre en aktiv planlægning af rekreative områder, sådan at vi på én gang fremmer en hensigtsmæssig dækning af den øgede efterspørgsel efter jord til sommerhusbyggeri og anden rekreativ anvendelse og samtidig skaber et værn for vort lands landskabelige værdier. De af kulturministeren, boligministeren og indenrigsministeren fremsatte lovforslag tager sigte på disse centrale mål. Det er regeringens opfattelse, at disse lovforslag må realitetsbehandles. De problemer, der vil opstå, vil vokse fra år til år, og enhver unødvendig udsættelse vil kun gøre det endnu vanskeligere at nå en hensigtsmæssig løsning af denne del af vore jordproblemer.

Hertil kommer så de fremsatte lovforslag af finansiel karakter — jeg tænker her på lovforslagene om videreudviklingen af en særlig indkomstskat ved salg af fast ejendom og lovforslaget vedrørende en udvidelse af den bestående lovgivning om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme. Disse lovforslag tager i lige så høj grad sigte på problemer, som består, selv om Danmark ikke meget snart kommer med i fællesmarkedet. Det drejer sig her om en social retfærdigheds-handling med det formål, at større private fortjenester ved stigninger i grundværdierne

og på fast ejendom beskattes i nogenlunde samme grad som indtægt, der indtjenes på anden måde. Det saglige behov for denne lovgivning kan ikke være ændret siden fremsættelsen.

I de tre lovforslag vedrørende landbrugslovgivningen indgår der dele, som i særlig grad er motiveret af den situation, der foreligger, når Danmark bliver medlem af fællesmarkedet. Målet for vor markeds-politik er uændret, og det vil som sagt være værdifuldt, om vi i god tid forbereder et nationalt værn for den danske jord; men samtidig har afbrydelsen af forhandlingerne i Bruxelles naturligvis medført en ændret tidstabel, og det kan være rimeligt, om vi i lys heraf overvejer, hvilke dele af den foreslåede landbrugslovgivning der er mest presserende. Sådanne overvejelser kan nu finde sted i det udvalg, som jeg forventer bliver nedsat til nærmere behandling af disse lovforslag.

Landbrugsministeren (Skytte): Allerførst en tak til de ordførere, der har givet tilslutning til de fremsatte lovforslag. Om situationen efter markedsforhandlingernes sammenbrud har statsministeren nu udtalt sig.

Når der er rejst spørgsmål om udvidelse af erhvervsloven til beskyttelse af den danske jords bevaring på danske hænder, så vil jeg sige, at jeg tror ikke, det her foreslåede slår til; men herom vil justitsministeren senere nærmere udtale sig.

Det glædede mig, at alle partier vil medvirke til at bevare jorden på danske hænder. Det burde være et godt udgangspunkt for handlingen af de forslag under landbrugsministeriet, der her drøftes, da det er noget væsentligt i lovforslagene. En sådan sikring vil under alle omstændigheder kræve visse indskrænkninger i omsætningen af fast ejendom, og vi må da drøfte, hvilket mindstemål af sikring vi vil nøjes med, og hvad det kan kræve af indgreb. For mig er der ingen tvivl om, at kombinationen bopælspligt og forkøbsret er det sikreste værn, vi kan opbygge, for vil man målet, må man også ville midlerne. Så må lovgivningen lægges til rette, så den generer mindst muligt, og det er det, der er problemet. Forslagene har fået en udformning, så ingen landmand generes i sin daglige tilværelse og selvfølgelig